

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119200737
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119200737.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom u otca, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. 6, A., zastúpenej JUDr. Michal Krutek, s.r.o., Hlavná 11, Trnava a otca P. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom H. 7, A., zastúpeného Mgr. Martinom Hurtajom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Štefánikova 15, Nitra, za účasti Úradu komisára pre deti, Odborárske námestie č. 3, Bratislava, v konaní o návrhoch rodičov maloletého dieťaťa na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. novembra 2020 č.k. 24P/20/2019- 691 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 24P/20/2020- 700 zo dňa 2.novembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie určil zročné výživné matke maloletého Y. Q. vo výške 1470 eur (výrok X.), ako aj vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletého Y. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov maloletého dieťaťa, ktorá sa bude realizovať v dvojtýždňových intervaloch tak, že preberanie a odovzdávanie dieťaťa bude prebiehať v nedeľu o 13.00 hod. v mieste bydliska rodiča, ktorý má dieťa v starostlivosti. Preberať maloleté dieťa bude vždy ten rodič, ktorý bude mať maloleté dieťa v nasledujúcom dvojtýždňovom intervale v jeho osobnej starostlivosti od druhého rodiča (I.). Ďalej súd upravil styk tak, že maloletý Y. bude v starostlivosti otca dieťaťa každý páry kalendárny rok počas jarných školských prázdnin od soboty 13.00 hod. do nasledujúcej nedele 13.00 hod., každý páry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov od štvrtka 13.00 hod. do utorka 13.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 23.12. 13.00 hod. do 28.12. 13.00 hod. (výroky II.,III., IV). Zároveň určil, že maloletý Y. bude v starostlivosti matky dieťaťa každý nepáry kalendárny rok počas jarných školských prázdnin od soboty 13.00 hod. do nasledujúcej nedele 13.00 hod., každý nepáry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov od štvrtka 13.00 hod. do utorka 13.00 hod., každý páry kalendárny rok od 23.12. 13.00 hod. do 28.12. 13.00 hod. (výroky V, VI, VII). Preberať maloleté dieťa na styk bude vždy ten rodič, ktorý bude mať maloleté dieťa v nasledujúcom období v jeho osobnej starostlivosti od druhého rodiča (VIII). Súd výživné pre prípad striedavej osobnej starostlivosti u maloletého dieťaťa neurčil (výrok IX). Zročné výživné, ktoré zo strany matky pre maloletého Y. Q., nar. XX.X.XXXX za obdobie od 1.2.2019 do 30.10.2020 predstavuje sumu 1470 eur, súd povolil matke dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 120 eur pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku

k rukám otca maloletého dieťaťa (výrok X). O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 24 ods. 2, 4 , § 62 ods. 6 zákona o rodine. Poukázal na návrh otca dieťaťa, ktorým žiadal zveriť maloletého Y. do výchovy a opateru otca. Otec dieťaťa zároveň požadoval, aby súd zaviazal matku dieťaťa prispievať na výživu maloletého Y. Q., nar. XX.X.XXXX mesačne sumou 30 eur počnúc od 1.2.2019. Návrh odôvodnil tým, že s matkou dieťaťa žili v jednej domácnosti od júla 2015 a dňa 15.7.2016 sa im narodil maloletý syn Y.. V polovici mesiaca december 2018 matka maloletého opustila spoločnú domácnosť, nakoľko si našla priateľa z Prahy a presťahovala sa k jej rodičom. Maloleté dieťa zostalo bývať s ním ako otcom v domácom prostredí, kde dovtedy vyrastalo. Súd poukázal na to, že aj matka dieťaťa podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu následne na to, ako bol návrh na UPP k mal. dieťaťu už skôr podaný zo strany otca dieťaťa. V jej návrhu požadovala zveriť maloletého Alexa do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

3. Súd prvej inštancie v konaní ustanovil za znalkyňu PhDr. Martinu Bečkovú, ktorá realizovala psychologické vyšetrenie v dňoch 30.5.2020 a 19.6.2020. Poukázal na závery uvedené v znaleckom posudku, z ktorých vyplynulo, že maloletý má pozitívny emocionálny vzťah k obojom rodičom, oboch ich potrebuje a vo výchove sú pre neho nezastupiteľní obaja rodičia, ktorí by sa mali vo výchove dopĺňať, aby si dieťa mohlo vnútorne vytvoriť stabilnú reprezentáciu matky i otca. Znalkyňa ako najoptimálnejšie pre maloleté dieťa videla striedavú starostlivosť a preto zo strany rodičov poukazuje na to, že je potrebné urobiť všetko pre to, aby v tomto útlom veku mohol maloletý s oboma rodičmi tráviť dostatok času, a to vzhľadom na vzdialenosť bydlísk rodičov. Najlepšie vidí zabezpečenie SOS u maloletého v 2 až 3 týždňových intervaloch s dennou komunikáciou pomocou audiovizuálnych prostriedkov s rodičom, ktorý maloletého práve nebude mať v starostlivosti. Poukázala na to, že je samozrejme náročné pravidelné cezhraničné cestovanie, ale samotní rodičia neavizovali, že by toto malo na maloletého doteraz výrazne negatívny vplyv.

4. V nadväznosti na zistenia znalkyne v pomeroch na strane dieťaťa a jeho rodičov súd prvej inštancie akceptoval ako nateraz najvhodnejšie riešenie pre mal. dieťa práve striedavú formu starostlivosti. Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, teda nielen pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa.

5. Poukázal na to, že na základe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný zo strany otca dieťaťa dňa 17.2.2019, súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého Y. do starostlivosti otca dieťaťa. Matke dieťaťa určil rozsah styku s maloletým na každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od štvrtka 9.00 hod. do bezprostredne nasledujúcej nedele 19.00 hod. Určil aj to, že uvedené neodkladné opatrenie platí do právoplatného rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré je vedené Okresným súdom Nitra na základe návrhov oboch rodičov dieťaťa pod sp. zn. 24P/20/2019. Súd v tom čase považoval za dôvodné, aby malo dieťa zabezpečené bezpečie a starostlivosť v jeho prioritnom prostredí u otca, na ktoré bolo aj citovo naviazané. Matka dieťaťa už v tom čase plánovala svoj život mimo územia Slovenskej republiky s predstavou, že s ňou do Českej republiky pôjde žiť aj maloletý, avšak takýto stav nemal oporu zo strany osoby otca dieťaťa, ktorý zásadne nesúhlasil s vysťahovaním sa dieťaťa do Českej republiky a informoval o tom matku dieťaťa. Ďalej súd uviedol, že počas stavu, keď bolo dieťa na Slovensku u otca, starostlivosť o neho bola zabezpečovaná z úrovne otca dieťaťa, ktorému bola nápomocná tiež jeho matka. U maloletého existovali bežné výdavky, ktoré súvisia so stravou, ošatením, potrebami do MŠ v Nitre. Otec maloletému platil 20 eur mesačne školné, za obedy v MŠ v Nitre na Zvolenskej ulici, platí poplatok v rozpätí 20-50 eur mesačne, 15 eur platí na pol roka na školské pomôcky a 15 eur platí do ZRPŠ jednorazový príspevok na pol roka. Matka dieťaťa si chodievala po dieťa z Českej republiky na Slovensko v rámci rozsahu styku, ktorý bol určený už uvedeným uznesením súdu. Trávila s maloletým a naďalej s ním trávi čas v dome, ktorý patrí príbuzným jej partnera, s ktorým momentálne v dome v Prahe bývajú a žije s nimi aj maloletá dcéra E. P., ktorá sa medzičasom matke dieťaťa a jej partnerovi

C. P. narodila a o ktorú sa matka a jej partner starajú. Poukázal na to, že obaja rodičia majú snahu o starostlivosť o maloleté dieťa a táto sa javí optimálna tak, že by sa rodičia o maloletého syna Y. starali formou SOS v 2 týždňových intervaloch, v rámci ktorého stavu by dieťa malo možnosť byť u matky i u otca, teda zdieľať dve domácnosti, jednu u matky v Prahe a druhú u otca v Nitre. Súd zároveň považoval za dôvodné mimo SOS o maloleté dieťa určiť aj stretnutia maloletého Y. s jeho rodičmi počas jarných školských prázdnin, veľkonočných sviatkov, vianočných sviatkov tak, aby v týchto osobitných obdobiach kalendárneho roka mohlo maloleté dieťa tráviť s oboma rodičmi a jeho príbuznými zo strán oboch rodičov, a to v rozsahu ako uvádza výroková časť tohto rozhodnutia súdu. Súd prvej inštancie zároveň neurčil výživné rodičom dieťaťa počas SOS ohľadom maloletého Y.. V pomeroch na strane maloletého Y. existujú v súčasnej dobe bežné potreby súvisiace s potrebami stravy, ošatenia, potrieb do MŠ, ktoré vedia rovnomerne saturovať obaja rodičia u maloletého dieťaťa.

6. Vzhľadom k tomu, že matka maloletého dieťaťa sa nijako nepodieľala na výžive maloletého Y. za obdobie od 1.2.2019 do 30.10.2020, požadoval otec dieťaťa určiť matke dieťaťa výživné za uvedené rozhodujúce obdobie. Súd prvej inštancie určil rozsah výživného pre maloletého zo strany matky dieťaťa v sume 70 eur mesačne za obdobie od 1.2.2019 do 30.10.2020, ktoré predstavuje celkovú sumu 1470 eur a súd povolil matke dieťaťa splácať výživné z jej strany na mal. syna v mesačných splátkach po 120 eur pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám otca maloletého dieťaťa. Dôvodil, že prevažnú mieru starostlivosti o mal. dieťa Y. zabezpečoval otec dieťaťa a matka otcovi dieťaťa neprispievala na výživu maloletého dieťaťa žiadnou sumou výživného za uvedené rozhodujúce obdobie vzhľadom na stav, že u mal. dieťaťa bolo potrebné kryť bežné potreby súvisiace so stravou, ošatením ako aj potrebami do MŠ u mal. dieťaťa. Súd uložil zaplatiť zročné výživné matke v mesačných splátkach v súvislosti so stavom, že matka dieťaťa je toho času na rodičovskej dovolenke s mal. dcérou E., u ktorej tiež treba zabezpečovať jej bežné odôvodnené potreby, na ktorých sa podieľa aj otec uvedeného dieťaťa a súčasný partner matky s ktorým matka dieťaťa žije v jednej domácnosti. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže v danej právnej veci ide o konanie starostlivosti súdu o mal. dieťaťa, ktoré mohlo začať i bez návrhu z úradnej moci súdu.

7. Dopĺňacím rozsudkom č.k. 24P/20/2020- 700 zo dňa 02.novembra 2020 súd prvej inštancie určil, že rozhodnutie súdu v tejto právnej veci je predbežne vykonateľné okrem časti, ktorá sa týka výroku o zročnom výživnom vo výške sumy 1470 eur. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na to, že vo veci samej rozhodol rozsudkom s tým, že opomenul výrok o predbežnej vykonateľnosti, ktorý výrok navrhoval pojať do rozhodnutia súdu právny zástupca matky dieťaťa v jeho konečnom vyjadrení sa k veci, ako to vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 02. 11. 2020. Z dôvodu zistenia uvedenej nesprávnosti v rozhodnutí súdu v tejto právnej veci čo sa týka predbežnej vykonateľnosti, prítomní účastníci konania a ich právni zástupcovia po vyhlásení rozsudku súhlasili s tým, aby o predbežnej vykonateľnosti rozsudku rozhodol súd samostatným rozsudkom na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 02.11.2020 o 14.55 hod. za prítomnosti všetkých účastníkov konania a právnych zástupcov zo strany otca i matky mal. dieťaťa.

8. Proti rozsudku vo výroku o zročnom výživnom (X.) podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa. V odvolaní poukázala na to, že to bol práve súd, ktorý neodkladným opatrením odňal maloletého matke z osobnej starostlivosti a maloletý bol v starostlivosti otca s minimálnym kontaktom s matkou, čo dva znalecké posudky vyhodnotili ako absolútne neprijateľné a pre maloletého veľmi rizikové. Zároveň poukázal na závery znaleckého posudku č. 14/2020 zo dňa 19.06.2020 vypracovaný znalkyňou PhDr. Martinou Bečkovou a znalecký posudok č. 2/2019 zo dňa 05.06.2019 vypracovaný znalcom PhDr. Marekom Hrabovským. Uviedol, že súd mal teda na základe dvoch znaleckých posudkov vypracovaných dvomi nezávislými znalcami jednoznačný podklad, že úprava práv a povinností rodičov k maloletému na základe neodkladného opatrenia nebola vyhovujúca. Podľa matky nie je zrejmé, z akého dôvodu súd nezrušil uznesenie hneď po doručení znaleckého posudku na súd. Namietala názor súdu, že matka je povinná zaplatiť maloletému výživné za obdobie, keď bol maloletý na základe uznesenia proti vôli matky a v rozpore so závermi dvoch nezávislých súdnych znalcov odňatý z jej osobnej starostlivosti. Ďalej poukázala na skutočnosť, že matke bola uložená povinnosť uhradiť výživné vo výške 1.470,- eur napriek skutočnosti, že zabezpečila na vlastné náklady vypracovanie prvého znaleckého posudku a tiež si platí za poskytovanie právnych služieb od advokátskej kancelárie. Poukázala aj na prietahy v konaní, ktoré konštatoval aj predseda Okresného súdu Nitra na základe dvoch sťažností. Nečinnosť

súdu je práve na ťarchu matky, ktorá bola zaviazaná platiť výživné voči maloletému počas doby, keď súd nekonal. Ďalej zdôraznila skutočnosť, že sa jej narodilo druhé dieťa, o ktoré sa ona osobne stará a momentálne je na rodičovskej dovolenke. Napriek tomu, že to súd zohľadnil, uložil jej zaplatiť výživné vo výške 1470 eur. Uviedla, že otec dieťaťa na začiatku konania žiadal zaplatenie výživného vo výške 30 eur a nie je zrejmé, prečo sa súd stotožnil s názorom otca ohľadom výšky výživného vyššieho o 40 eur. Poukázala aj na to, že vedela preukázať súdu výšku svojich mesačných príjmov, ktoré predstavujú sumu 11.000,- Kč (418.51 eur) z dôvodu poberania rodičovského príspevku. Na druhej strane otec súdu opätovne uvádzal súdu vymyslené príjmy a dokonca ani len nevedel pred súdom uviesť akú funkciu vykonáva v spoločnosti Miltrans. V daňovom priznaní za rok 2019 uviedol ročný príjem zo živnosti vo výške 1392 eur pred zdanením, čo znamená, že mesačný príjem otca predstavoval 100 eur. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku X., ktorý sa týka vyživovacej povinnosti matky voči maloletému.

9. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa. Poukázal na to, že dôvody odvolania sú v hrubom rozpore s právom, pretože matka v rozhodnom čase vyše jedného roka vôbec neprispievala na výživu svojho syna a vyhovára sa na súd, či dokonca na jej výdavky na právnik a znalca. Zdôraznil, že pokiaľ matka dieťaťa navrhuje súdu v uvedenom období výživné neurčiť, tak koná v hrubom rozpore s uvedenými zákonnými ustanoveniami, ktoré ukladajú každému rodičovi povinnosť prispievať na výživu dieťaťa. V období od 1.2.2019 do 30.10.2020 bol syn v jeho osobnej starostlivosti a s matkou sa stretával každý druhý týždeň od štvrtka do nedele. Je teda zrejmé, že po dobu vyše jedného roka prevažnú mieru výživy syna zabezpečoval práve on. K matkou uvádzaným prieťahom v konaní poukázal na to, že tieto spôsobilá práve ona opakovanými bezdôvodnými návrhmi na vydanie nového neodkladného opatrenia. Ďalej uviedol, že príjem matky vo výške 418,51 eura mesačne titulom rodičovského príspevku postačuje na úhradu splátok súdom určeného výživného, hoci v žiadnom nejde o jediný príjem matky, pretože v rozhodnom období poberala matky aj príjmy zo zamestnania či sociálneho zabezpečenia, keď ona sama na pojednávaní deklarovala príjem vo výške 24.000,- CZK (918,- Eur) mesačne, vlastníctvo dvoch vozidiel a tiež bytu. Navyše matka mal. dieťaťa popri rodičovskej dovolenke pracuje ako trénerka fitness, čo dokazuje jej verejný profil na internete (instagram, facebook). Príjem titulom trénerky však zamlčala, pričom z internetovej komunikácie vyplýva, že jeden tréning je v cene 18 eur. Otec dieťaťa tiež zdôraznil, že odmena právnik a znalca nemá s výživou ich syna nič spoločné. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výšky vyživovacej povinnosti v určenom období, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez prejednávania veci na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zročnom výživnom (X.), ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdiť. Rozsudok v ostatných výrokoch týkajúcich sa zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, styku počas prázdnin a sviatkov, neurčenia bežného výživného, odvolaním účastníci konania nenapadli, preto rozsudok súdu prvej inštancie v týchto výrokoch nadobudol právoplatnosť.

11. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. V tomto smere je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu vychádzať aj z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, v zmysle ktorého je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, a

preto si matka maloletého dieťaťa, ktorá má tiež zákonnú vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi musí uvedomiť, že vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu je prvoradá a má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami.

14. Matka maloletého v odvolaní poukazovala najmä na závery dvoch znaleckých posudkov, podľa ktorých maloletý má s matkou pozitívny citový vzťah, a preto podľa nej súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď neodkladným opatrením zveril maloletého len do starostlivosti otca. Zastávala názor, že ak by tak súd neurobil, nevznikol by jej dlh na výživnom. Odvolací súd k uvedenej námietke uvádza, že dôvody vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd prvej inštancie dočasne zveril maloleté dieťa do starostlivosti otca a matke upravil styk, sú uvedené v predmetnom uznesení č.k. 24P/20/2019 zo dňa 28.02.2019, ktoré bolo zároveň potvrdené odvolacím súdom - uznesenie 7CoP/19/2019- 154. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia (doručený dňa 30.07.2019), ktorým matka dieťaťa požadovala, aby súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením č.k. 24P/20/2019-43 zo dňa 18. 02. 2019 a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by dočasne zveril maloleté dieťa do starostlivosti matky a neupravil by styk otca s maloletým, súd prvej inštancie uznesením č.k. 24P/20/2019- 222 zo dňa 26.08.2019 zamietol. Aj proti tomuto uzneseniu podala matka odvolanie a odvolací súd uznesením č.k. 5CoP/ 53/2019- 349 zo dňa 19.12.2019 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Na základe opätovného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie uznesením č.k. 24P/20/2019- 501 zo dňa 15.10.2020 rozhodol tak, že návrh matky dieťaťa na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 24P/20/2019-43 zo dňa 28. 02. 2019 ohľadom mal. Alexa zamietol a návrh matky dieťaťa na nariadenie neodkladného vo veci zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietol. Uvedené uznesenie napadla matka odvolaním a odvolací súd uznesením č.k. 5CoP/39/2020- 707 zo dňa 30.11.2020 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení matka napadla odvolaním a žiadala ho dvakrát zmeniť, jej návrhom však nebolo vyhovené ani zo strany odvolacieho súdu, preto akékoľvek námietky o nesprávnosti neodkladného opatrenia č.k. 24P/20/2019 zo dňa 28.02.2019 považuje odvolací súd za irelevantné, pretože sa s nimi v priebehu konania vysporiadal aj odvolací súd v dôsledku podaných odvolaní zo strany matky. Navyše je potrebné uviesť, že tvrdenie matky, že v dôsledku rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď bol maloletý proti vôli matky odňatý z jej osobnej starostlivosti, vzniklo matke zročné výživné, je absolútne neopodstatnené. Obaja rodičia, t.j. aj rodič, ktorý nemá dieťa zverené do svojej osobnej starostlivosti majú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. To znamená, že matka musela vedieť, že aj keď nemala zverené dieťa do svojej osobnej starostlivosti, je tiež povinná prispievať na výživu svojho dieťaťa a mohla v priebehu konania naň prispievať dobrovoľne určenou sumou. Matka tak neurobila, a preto je za uvedené obdobie (od 1.2.2019 do 30.10.2020) povinná zaplatiť určenú sumu zročného výživného. Skutočnosť, že súd prvej inštancie určil matke zročné výživné nepredstavuje sankciu pre matku, ktorý dojem sa matka snaží navodiť v podanom odvolaní, ale ide o určenie vyživovacej povinnosti v zmysle ustanovení Zákona o rodine, podľa ktorého každý rodič je povinný podieľať sa na výžive svojho dieťaťa.

16. K námietke matky, že jej bola uložená povinnosť uhradiť výživné vo výške 1.470,- eur napriek skutočnosti, že zabezpečila na vlastné náklady vypracovanie prvého znaleckého posudku a tiež si platí za poskytovanie právnych služieb od advokátskej kancelárie, odvolací súd iba dodáva, že uvedená skutočnosť nemá absolútne žiaden vplyv na určenie výšky vyživovacej povinnosti. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 62 ods. 5 zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Odvolací súd sa stotožňuje aj s určením výšky vyživovacej povinnosti 70 eur na maloletého Y. vo vzťahu k zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom účastníkov konania. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie nevychádzal z príjmu otca vo výške 100 eur vyplývajúci z daňového priznania za rok 2019, ako to uvádza matka vo svojom odvolaní, ale z príjmu, ktorý otec uviedol na pojednávaní, a ktorý je cca 700 eur v čistom. Otec dieťaťa zároveň poukázal na výdavky na maloletého predstavujúce 20 eur mesačné školné, obedy v MŠ cca 20 eur mesačne, 15 eur na školské pomôcky polročne a 15 eur na ZRPŠ ako jednorazový príspevok. K uvedeným výdavkom je potrebné zaradiť bežné náklady na ošatenie, hygienu, stravu, prípadne lieky. Z obsahu spisu, predovšetkým výpovede matky tiež vyplynulo, že v stanovenom období od 1.2.2019 do januára 2020 poberala nemocenské vo výške 925 eur a následne od januára 2020 do 30.10.2020 poberala materské vo výške 11 000 CZK (424 eur). Dňa 20.11.2019 matka maloletého porodila svoje druhé dieťa, s ktorým je na rodičovskej dovolenke, a ktorú skutočnosť tiež zohľadnil súd prvej inštancie, jednak pri určení výšky vyživovacej povinnosti v stanovenom období, ako aj pri určení splátok na úhradu zročného výživného. Je nesporné,

že v období od 1.2.2019 do 30.10.2020 bol syn v osobnej starostlivosti otca a s matkou sa stretával v zmysle neodkladného opatrenia každý druhý týždeň od štvrtka do nedele. Keďže v uvedenom období prevažnú mieru výživy pre maloletého syna zabezpečoval práve otec, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie určiť výživovaciú povinnosť aj matke maloletého dieťaťa, ktorá naň mimo dní určeného styku neprispievala. Výška určeného výživného 70 eur mesačne zodpovedá primeraným potrebám maloletého dieťaťa a zároveň aj zisteným možnostiam a schopnostiam matky, ktorá aj z príjmu 424 eur môže hradiť súdom určené výživné na maloletého Y., napriek tomu, že v čase rozhodovania súdu bola na rodičovskej dovolenke s mal. dcérou, keďže na ich odôvodnených potrebách sa podieľa aj otec uvedeného dieťaťa a partner matky, s ktorým matka žije v spoločnej domácnosti.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie určil zročné výživné matke maloletého Y. Q. vo výške 1470 eur (výrok X.), ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).